

Joan. I. 29—43.

Teisel päeval näeb Kristia Joannes Jesust ennese jure tulleswad (se olli Petania-maal) ja ütleb: „wata, se on mailma Tal, kes mailma patto ärrakännab!“ Sesinnane on, kellest ma ollen ütelnud: mo järrele tulleb üks mees, kes enne mind on olnud, sest ta olli enne kui minna . . . j. n. t. s. — Se olli 4 ehk 5 päwa küünla ku hakkatusses.

Joan. I. 44.

„Teisel päeval tahtis Jesus Kalilea-male minna, ja leiab Wilippust ja ütleb temmale: käi minno järrele“ . . . Se olli kesk küünla-ku sadik.

Joan. II. 1—12.

Ja kolmandamal päeval said pulmad Kanas Kalilea-maal, ja Jesusse emma olli seal . . . pärrast läks temma alla Kapernauma, temma ja temma emma ja temma wennad ja temma jüngrid, ja ei jänud seina mitte kaua aega“ . . . Se olli 6 nädald kesk küünla kuust senni kui Paasto-ku lõppetusse pole.

Joan. II. 13.

Jesus läks Jerusalemma, esimest Pasa pühha pühhitsema. — Se olli Paasto-ku lõppetusses ehk Jürri-ku algmisses.

Joan. II. 14—22.

Jesus leidis p. foiašt neid, kes hãrgi ja lambo ja tuikesi müsid, ja need rahhawahhetajad istmast. Ja temma teggi ühhe piitsa paelust ja aias keif rahwast wälja lammaste ja hãrgega hopis, ja nende rahhawahhetatte rahha pillas temma laiale ja lükkas nende lauad ümber! j. n. t. s.

Joan. II. 23—25.

Agga kui Jesus olli Jerusalemmas, Pasa pühhal, siis usksid paljo temma nimme sisse, kui nemmad näggid temma immetãhhed, mis ta teggi, agga Jesus isse ei usknud ennast mitte nende kãtte, et ta keif ärra tundis!

Joan. III. 1—15.

Jesus rãkis Nikodemussega ning ütles temmale: et ükski ei woi taewa-rigi sada, kui ta ei sünni üllewelt, weest ja Waimust!